

[A. C. D. Petersen.]
 lag af vore Kriseforslag med Tyskland og andre af de store Lande, som er af Betydning for Afsætningen af danske Landbrugsprodukter, men ogsaa fremhævede, at vi her i Landet paa Grund af Udviklingen af de handelspolitiske Forhold har koncentreret vor Landbrugsproduktion saaledes, at vi nu kun fremstiller tre Standardvarer, medens vi før havde en langt alsidigere Produktion.

Her er det, vi fra konservativ Side sætter ind. Det gælder om at tilrettelægge Forholdene saaledes, at man alsidiggør Produktionen. Det vilde virke langt mere heldbringende for det danske Landbrug end de Love, vi nu er ved at vedtage. Jeg skal her henvise til, hvorledes man fra sagkyndig Side har bedømt vort Landbrugs Produktionsvilkaar. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, hvad en gammel prøvet Slagteridirektør, Direktør Sick ved Frederikshavn Slakteri, har sagt, og hvad hans Formand gentog ved Slakteriets Generalforsamling, hvad Proprietær, forhenværende Konsulent Løje forleden udtalte ved et Formandsmøde i den sjællandske Landboforening, hvad Theilmann forleden udtalte paa Dalum Landbrugsskole: at vi havde en Produktion af Bacon her i Landet, som for Øjeblikket var saa stor, at den havde fremkaldt Forhold, hvorunder Produktionen ikke var rentabel. Vor Produktion af disse tre Artikler er blevet drevet for stærkt op, og hvis vi ikke formindsker den og lægger Produktionen over paa noget andet, tror jeg ikke, det er muligt at hjælpe det danske Landbrug. Jeg er fuldstændig enig med den højtærede Landbrugsminister i, at vi nu en Gang ikke hjælper det ved Love.

Til det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen skal jeg blot sige dette, at naar han mente, at de konservative Kriseforslag nu er taget af Dagsordenen, saa er jeg enig med ham i, at det er de, og jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem, naar han tilføjede: foreløbig. Men naar det nu viser sig, hvad jeg tror det vil, at disse Love ikke bringer den Hjælp for det danske Landbrug, som Regeringen og det ærede Medlems Parti maaske tror, men som mine Kolleger, Ordførerne for de andre Partier, ikke venter sig, og som jeg heller ikke venter mig — naar altsaa Krisen viser sig at være lige haard, saa tror jeg, at man her kommer til at tage Ting i Betragtning, som man nu ikke er villig til at gaa ind paa, og at man ogsaa kommer til at gaa ind paa

de Betragtninger, som vi fra konservativ Side har gjort gældende.

Niels Frederiksen: Det ærede Medlem Hr. Bording bebrejdede det radikale Venstre, at det ikke i Fjor havde stemt for det af Socialdemokratiet stillede Forslag om Moratorium og Pantegældens Overførelse til løs Gæld. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det Forslag, vi her har fremsat, er af en anden Beskaffenhed end det Forslag, der blev fremsat af Socialdemokratiet. Der er en Væsensforskel, det er ikke noget generelt Moratorium for Gæld, Opsigelse af Gæld eller ekstraordinære Afdrag, men en Udsættelsesmulighed ved en Kendelse i hvert enkelt Tilfælde. Det har en forskellig Virkning, og derfor foreslaar vi det paa den Maade. Hvad angaar Pantegældens Overførelse til løs Gæld under en Akkordordning, har vi samme Opfattelse, som vi hele Tiden har haft, og det er ejendommeligt, at nu staar vi i det Tilfælde, at Socialdemokraterne heller ikke vil stemme for Forslaget, men vil undlade at stemme.

Jeg vil give det ærede Medlem Hr. Bording min Tilslutning til Udtalelsen om Ejendomsskatternes Betydning og referere overfor det høje Tings Medlemmer, at det af den højtærede Landbrugsminister ved første Behandling fremsatte angaaende Betydningen af Ejendomsskatterne som en første Prioritet, indskudt i Landbrugene forud for andre Prioriteter, var af en ganske overordentlig Rækkevidde. Efter de Oplysninger, der foreligger, viser det sig altsaa, at Paastanden om Rækkevidden af denne Forhaandsprioritet er overdrevet i de Opgivelse, vi hidtil har faaet, den andrager til Amt, Stat og Kommune efter det foreliggende kun 61,9 Mill. Kr., et ringe Beløb i Sammenligning med den øgede Gældsbyrde og den øgede Forrentningssum, som allerede anført af det ærede Medlem Hr. Bording. Jeg tror, at det ærede Medlem i sin Bedømmelse af Gældsbyrdens Stigning og Forrentningssummens Forøgelse under Højkonjunkturerne er meget beskeden. Jeg tror, det er meget mere, fordi Rentefoden er langt over 5 pCt., og den løse Gæld forrentes endda med ganske overordentlig store Summer. Jeg tror, man ikke overdriver, naar man siger, at den øgede Forrentningsbyrde for 1914 til nu for det danske Landbrug ligger mellem 100 og 120 Mill. Kr.

Saa har jeg et Par Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister. Vi foreslaar i Ændringsforslagene ikke en Nedskrivning af Gælden i Almindelighed. Jeg vil